

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

339.85

Hely

Idő

"1923"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *Létminimumot és indextör-*

venyt követelnek a magántisztviselők

Forrás:

Az Újság

Bp

1923. 4. 10.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. é. 22. sz.

Létminimumot és indextörvényt követelnek a magántisztviselők.

Egy női tisztviselő létminimuma ma 112.000, fizetése 32.000 korona. — A Magántisztviselők Országos Szövetségének nagygyűlése.

Tisztviselő urakkal és kisasszonyokkal teltek meg ma este a régi képviselőház padjai és karzatai, urakkal és kisasszonyokkal, akik összegyűltek, hogy elmondják egymásnak, amit ugyanis mindenki tud: nem urak és nem kisasszonyok többé, hanem szegény, lerongyolódott, éhező emberek. A magyar középosztály nyomorgó tömegeinek legnagyobb hányada a magántisztviselők közül kerül ki. Ma este több mint négyezer tisztviselő gyűlt össze, nagyrészt özshajú, kopaszodó férfiak, sápadtarcu nők. Osupa tanult ember, rongyos ruhájú, szomorú, panaszkodó tömeg.

Kévessel hét óra után *Pikler* Emil nemzetgyűlési képviselő, a Magántisztviselők Országos Szövetségének elnöke megnyitotta a gyűlést.

— Azok jöttek ide, — mondotta megnyitó beszédében — akik semmi mást nem tudnak, csak dolgozni és csak a munkájukból tudnak megélni. Sajnos, a háború következtében beállott gazdasági anarchia éppen a dolgozókra nehezedik legsúlyosabban. Objektíven konstata-
ljuk, hogy a *munkaadók helyzete sem rózsás*, de megállapítjuk, hogy *tőlünk követelik az ő súlyos helyzetük következményeinek viselését*. Ezzel szemben, ha a konjunktúra nekik kedvez, fizetéseinket akkor sem emelik.

A hallgatóság nagy tetszéssel fogadta *Pikler* beszédét, majd *Kertész* Miklós szövetségi főtitkár emelkedett szólásra, aki a magántisztviselők kívánságait ismertette.

— Viharok rázzák a gazdasági életet — kezdte beszédét — nálunk épp úgy, mint egész Európában. *Kilenc néhez esztendő után most újabb rettenetes drágulási folyamat kezdődik*. A gazdasági krízis most érte el tetőpontját és most tűnnek ki a magyar gazdasági politika rendszertelenségének hibái. Jelenleg a neofeudális és az oliberális gazdasági irányzat küzd egymással. Előbbi a céhrendszer ősidóságát akarja visszahozni, utóbbi pedig az aki bírja marja, elven épül fel.

— A drágaságot gyökerében kell elfojtani. Minden förekvés, anket-özön csak falrahányt borsó. *Egyetlen módja a megélhetés megkönnyítésének, ha a munkabérek az árviszonyokhoz idomulnak. Szükséges, hogy a létminimumot állami intézmény állapítsa meg és a fizetések az indexrendszer alapján emelkedjenek a drágaság arányában*. Továbbá *béregyeztető-hivatalok felállítására is szükséges*. Kívánságainkat már régen előadtuk illetékes helyen, de nem törődtek velünk. A napi 3000 kalóriát biztosító létminimumot az államnak kell biztosítani.

Beszéde további folyamán külföldi példákra hivatkozott és bizonyította, hogy a *munkásoknak és tisztviselőknek mindenütt jobb dolguk van, mint Magyarországon*. Március 31-én egy női tisztviselő létminimuma 112.000 korona, fizetése pedig 32.000 korona! Egy női tisztviselőé 57.000, fizetése csupán 19.000 korona. Németországban a tisztviselők a létminimum 65 százalékát kapják.

— De — folytatta — a németek nem tartanak szép szószoklatokat a germán fajvédelemről, de megvédik gazdasági intézkedésekkel a dolgozó német embert...

Ezután az elbocsájtandó köztisztviselőkről beszélt *Kertész*. Kifejtette, hogy az iparnál és kereskedelemnél vannak jobb megélhetési terrénumok Magyarországon, de a mezőgazdasági érdekkörök elzárkóznak a volt köztisztviselő elől. Így tehát a *magántisztviselők munka- és bérvizsgonyait nehezítik meg az állam elbocsájtó tisztviselői*.

— Követeljük tehát, — fejezte be beszédét *Kertész* — hogy az állam elbocsájtott tisztviselőit és bennünket is védjön meg a drágasággal és a csekély fizetésekkel szemben.

A nagy tetszéssel fogadott beszéd után *Kéthly* Anna nemzetgyűlési képviselő szólalt fel.

— Nem először mutatjuk meg sebeinket — mondotta. — Azt mondják, hogy a mi követeléseink miatti emelkednek az árak. Ez már csak azért sem lehet igaz, mert az emberi munka, ma már olcsóbb a gépmunkánál. Az éhes, rongyoskodó tisztviselő nem végezhet lelkiismeretes munkát, mert anyagi gondjai elvonják figyelmét. Azelőtt a tisztviselőt a cifra nyomorúsággal jellemezték. Most már lekopott róluunk a cifra jelző, csak a nyomorúság maradt meg. Jövő héten újra drágul a villamos, a vasuti tarifa emelkedése nyomán az élelmiszerárak és elsején felemelik a házbert. A mi szögyentünk, ha korog a gyomrunk, mert türelmesek vagyunk!

Végül *Sándor* Dezső, a szövetség titkára, betörjesszette a határozati javaslatot, amely a következőket foglalja magába:

— A kereskedelem és ipar szellemi munkásainak gazdasági helyzete a szédületes drágaság folytán a katasztrófa szélére jutott. Az önkényesen és egyoldalúan megállapított fizetések a létminimum ötöd részét sem biztosítják a tisztviselők részére, akik ugyanekkor az állam szociális védelmét is nélkülözik. A nagygyűlés az ország nyilvánossága előtt megállapítja, hogy a háború legmélyebben sújtott áldozatai a fixkeresetű osztályok s közöttük a magántisztviselők.

A magántisztviselők saját maguk és a köz érdekében követelik:

1. A létminimum törvényes szabályozását,
2. hivatalos állami statisztikai szerv felállítását, mely az élettartási költségek változására vonatkozó tudományos pontosítást megállapításait sűrű időközökben nyilvánosságra bocsátja,
3. béregyeztető bizottságok szervezését, melyeknek feladata felmerülő bérkülönbségek elsimítása, a létminimum, a drágulás és a vállalatok tényleges teherbíróképességének figyelembe vételével.

A határozati javaslatot a gyűlés egyhangulag elfogadta. A tisztviselők a gyűlés után csendben szöszlöttak.